

Inhoudsopgave

Voorwoord van de auteur	9
De schaakspeler	13
Flits	17
Galspatting	18
De neurasthenische ganstrekker	20
Een dagje in het ijspaleis	23
The Great Risto	26
Suikertaart	35
Het irrationele moment	39
Een verleidelijk aanbod	44
Timman bestrijdt Karpov boven de poolcirkel	46
Laat me	49
Oude tijger nog niet in tijdnood	50
"Kasparov is slecht voor de schaaksport"	57
Titanische strijd tussen Kasparov en Deep Blue	62
De hel van het noorden	66
Oscinis frites	69
Hartoch	73
Een lui roofdier	76
666	80
Zes klassieke zeswoordenverhalen	84
Pussy Trio	85

Mammon	88
Het narrenschip	93
FIDE gefopt met Fritz	97
Drie paarden	103
WK Drank- en Aardbevingschaak (2048)	107
Schaakveteranen spelen tegen de klok	110
Stressnerd	112
Het ongeluk van Roger	114
De kleine kikker	117
Een tochtje over de Wolga	119
"Het schaakspel staat nog in de kinderschoenen"	121
De nieuwe Bobby Fischer heet Arianne	126
"Who is that Bosboom anyway?"	130
Geluksspel	143
Blauw	145
Ezelsloon	147
De Nix	150
Afvoer	155
Ruis	157

Voorwoord

Deze bundel is een neerslag geworden van allerlei verhalen, reportages en interviews over en uit de schaakwereld die ik in meerdere decennia heb geschreven. Ik hoop dat die verhalen ook niet-schakers zullen aanspreken. Ik heb er altijd naar gestreefd een beetje 'naar buiten' te kijken. Trouwens, in tegenstelling tot wat velen denken zijn schakers net mensen en hun wereldje is gewoon een afspiegeling van de echte wereld. Misschien wat geconcentreerder, dat is alles.

Nadat ik in de jaren negentig in het clubblaadje van mijn toenmalige schaakclub ASG het verhaal 'De hel van het noorden' had geschreven, riep mijn goede vriend Harrie de Bie (ook in meerdere gedaanten aanwezig in deze bundel) om 'meer, meer', en hij vond dat ik bij de Apeldoornse Courant over onze sport moest gaan schrijven. Dat gebeurde. Behalve voor schaakberichten kreeg ik ook alle ruimte voor een tweewekelijkse column, 'De Rode Loper'. Bij dat 'werk' heeft sportredacteur Gep Leeftang me altijd geweldig gestimuleerd. Een paar Rode Lopers zijn in deze bundel opgenomen, namelijk: 'Een dagje in het ijspaleis', 'Kasparov is slecht voor de schaaksport', 'Titanische strijd tussen Kasparov en Deep Blue', 'Hartoch', 'Een lui roofdier', 'Het schaakspel staat nog in de kinderschoenen' en 'De nieuwe Bobby Fischer heet Arianne'. Een paar andere

verhalen zijn indertijd in de Arnhemse Courant verschenen. In 2005 ging ik werken bij New In Chess, waar tussen 2007 en 2011 het fameuze schaaktijdschrift *Matten* verscheen. De verhalen 'The Great Risto' en "'Who is that Bosboom anyway?'" hebben daarin gestaan. Ik wil de redactieleden Allard Hoogland, Dirk Jan ten Geuzendam en Rob van Vuure hartelijk bedanken voor die kans, die ik indertijd met beide handen heb gegrepen.

Met Ton van Eck - ook de uitgever van dit boek - en Martijn Boele maakte ik van 2011 tot en met 2014 het schaakmuziekblad *A Tempo*. Later trad Eric van Reem tot tot de redactie, en de verbazingwekkende Clyde Lo A Njoe voegde zich bij ons als regelmatig gastauteur. In dit blaadje lieten we onze fantasie volledig de vrije loop, en ik kijk daar met groot genoegen op terug. Een aantal verhalen in deze bundel komt uit *A Tempo*. Enkele andere zijn nog niet eerder gepubliceerd.

Ik wil Martijn Boele danken, die me vele nuttige adviezen heeft gegeven voor deze verhalen en met wie ik ook veel heb gelachen. En natuurlijk Ton van Eck, de uitgever van Nieuwe Druk, die met zijn team een heel mooi werkje van deze bundel heeft gemaakt. Tenslotte bedank ik Sandra, Lizzy en Arie, die mij thuis door deze hobby vele uren hebben moeten missen. Ze hebben zich er goed doorheen geslagen. U, lezer, wens ik veel plezier met *Drie Paarden*.

Peter Boel
Arnhem, januari 2017

Drie paarden

Het begon al te schemeren en de paarden waren uitgeput, dus toen Iwan aankondigde dat verderop in het woud een pleisterplaats was gevestigd, gebod vorst Dimitri hem daarop aan te koersen.

Een kwartier later kwamen ze aan bij een armzalig hutje dat beschut stond tussen een groep majestueuze berken. Achter de bouwval stond een miezerig stalletje. Er was niemand te zien. Vorst Dimitri, een welgedane blozende jongeman, steeg af. Zijn bonkige knecht Iwan was al op de drassige bodem gesprongen en stootte met een klap de houten deur open.

“Zo, boertje? Zou jij niet eens opstaan om je gasten te ontvangen?” bulderde Iwan.

De bewoner van het hutje, een lange, in lompen gehulde man met een zwarte baard, keek verstoord op van het schaakbord dat voor hem op een verweerde tafel lag, schrok enorm en riep: “Duizendmaal excuses, edele heren. Mijn naam is Aleksander Porfirowitsj. Ik was zo verdiept in deze stelling dat ik u niet hoorde aankomen...”

“Al goed, al goed,” suste vorst Dimitri. Hij trok zijn berenmuts af en schudde zijn blonde manen.

“Zet de samowar op en geef ons iets te eten.”

Toen ze de smakelijke wildstoofpot die Aleksander hen had

voorgezet hadden verorberd, nam Dimitri het woord.

“Morgen hebben we een paard van jou nodig, goede man. We moeten nog helemaal voor het Stanovoi-gebergte langs en om het Bajkalmeer heen, naar Irkutsk. Dus we moeten een reservepaard hebben.”

“M-maar heer... ik heb slechts één paard, het is alles wat ik heb...”

“Zo gaat dat,” hernam Dimitri. “Dit is geen grap, we zitten hier niet te schaken.”

Er ging een lampje branden in Aleksanders brein en een sluw lachje verscheen onder zijn zwarte baard.

“Misschien wilt u edele mij een kans geven?” teemde hij.

“Wat bedoel je?”

“Als u mij met drie paarden mat kunt zetten, is mijn paard morgen voor u. Zo niet, dan behoud ik het en gaat u verder met uw eigen twee.”

“Hahaha!” bulderde vorst Dimitri. “Dat is goed! Je weet niet wie je voor je hebt, boer! Ik ben een van de beste schakers van Oost-Siberië! En jou met drie paarden mat zetten is voor mij een peulenschilletje!”

Aleksander zweeg onderdanig en hupte naar het bord, dat hij in een hoek op een kast had gezet. Hij plaatste het weer op tafel en zette de volgende stelling op.